

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra JENS HURRA

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1885-1908. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-idm139725300205648/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Da Jens kom efter, hans Død var nær,
han kaldte stille paa Røgteren Per:
„Naa, Per, her ligger jeg ret som en Klud;
mit sidste Glas har jeg stukket ud.

Lad Folk da sige: Han drak og sied,
hvad bedst han gjorde, man næppe ved.
Den Dag har døde — men aldrig før —
man saa Jens Hurra i snavs Humør!

Og hils saa alle de Piger smaa,
foruden mig de nu danse maa;
de tusind Kys, de mig villigt gav,
dem ta'r jeg taknemlig med i min Grav.

Og hiv saa ned fra sin Læderstrop
Harmonikaen, og spil en Galop;
det volder ellers saa stort Besvær
at slippe af med den Smule Vejr.

Mit Spilleværk være da dit til Tak
med samt den Rest af min Røgtobak;
det er min Vilje, mit sidste Bud,
og dermed far vel, og befalet Gud!”

Per Røgter steg op paa et Kistelæg,
hans Træskohæle mod Kisten slog;
de Toner skingred som Ulvehyl,
de skar som Sav, og de prak som Syl.

Per Røgter, berust af sin sære Kunst,
sig hidsed op til en egen Brunst.
„Naa Jens, hvad tykkes du, skal vi ha' mer?”
Men ingen svared; da standsed Per

og sprang fra Kisten: „Aa, Jens, giv Tid!”
Men Vennen havde alt stridt sin Strid.
Jens Hurras Aand var fareet herfra
paa Tonerne af hans Harmonika.

Foraar 1897.

4